

«Κύριε Περιφερειάρχα, κύριοι Δήμαρχοι, αγαπητοί συνάδελφοι στην κυβέρνηση και στη Βουλή, κυρίες και κύριοι, καταρχάς θέλω να ευχαριστήσω τον Δήμαρχο για τη φιλοξενία του και χαίρομαι που αυτή η συνάντηση γίνεται σε έναν Δήμο και σε έναν χώρο ο οποίος είναι τόσο ταυτισμένος με την ιστορία της Θεσσαλίας.

Θέλω καταρχάς να σας πω ότι βρισκόμαστε σήμερα εδώ, έναν χρόνο μετά από μία πρωτοφανή φυσική καταστροφή. Η πλημμύρα του “Daniel” ήταν μια πλημμύρα έξω από τα προβλεπτικά μοντέλα, ένα πρωτοφανές καιρικό φαινόμενο, τις συνέπειες του οποίου βιώσαμε και βιώσατε πρώτα και πάνω απ’ όλα εσείς με πρωτοφανή ένταση.

Θέλω, όμως, επίσης, να ξεκινήσω λέγοντας, κ. Περιφερειάρχα, ότι έναν χρόνο μετά απ’ αυτή την πολύ μεγάλη καταστροφή, τη μεγαλύτερη φυσική καταστροφή σχετιζόμενη με την κλιματική κρίση που έχει βιώσει ποτέ η χώρα μας, έχουν γίνει πολλά πράγματα. Έχουν να γίνουν πολλά περισσότερα και θα μιλήσουμε γι’ αυτά.

Αλλά πρώτα και πάνω απ’ όλα θέλω να σας ευχαριστήσω, την τοπική αυτοδιοίκηση Α’ και Β’ βαθμού, αλλά πρώτα και πάνω απ’ όλα τους ίδιους τους κατοίκους της Θεσσαλίας. Εργαστήκαμε και εργαστήκατε πάρα πολύ σκληρά για να μπορέσουμε όσο το δυνατόν πιο σύντομα πρώτα να ανατάξουμε, έστω και προσωρινά, από τις μεγάλες, τις πρωτοφανείς ζημιές που έγιναν, αλλά ταυτόχρονα να εργαστούμε και να σχεδιάσουμε μακροπρόθεσμες λύσεις, σε βάθος χρόνου, που θα μας επιτρέψουν με αρκετή βεβαιότητα να ισχυριστούμε ότι τέτοια καταστροφή δεν θα επαναληφθεί ποτέ ξανά.

Είναι η πολλοστή φορά που επισκέπτομαι την Θεσσαλία, το γνωρίζετε καλά. Είχαμε την ευκαιρία σε προηγούμενες παρουσιάσεις να μιλήσουμε και για την άμεση αποκατάσταση, την κρατική αρωγή, όπως αυτή δρομολογείται υπό την εποπτεία του κ. Τριαντόπουλου.

Γνωρίζω πολύ καλά ότι, παρά τα σημαντικά ποσά τα οποία ήδη έχουν εκταμιευθεί, πρέπει να κινηθούμε πιο γρήγορα για να μπορέσουμε να καλύψουμε όλους τους συμπολίτες μας οι οποίοι επλήγησαν, αλλά πρέπει να γνωρίζετε ότι είναι μια διαδικασία πρωτοφανούς πολυπλοκότητας, επειδή κάθε υπόθεση έχει τα δικά της ξεχωριστά χαρακτηριστικά.

Είχαμε την ευκαιρία μαζί με το Υπουργείο Υποδομών να παρουσιάσουμε τα μεγάλα έργα υποδομής που αφορούν τους δρόμους, τα τραίνα, τα σχολεία, ύψους 1,4 δισεκατομμυρίων ευρώ, τα οποία ήδη δρομολογούνται άμεσα, ξεκινώντας με τα σχολεία.

Είχα την ευκαιρία σήμερα να επισκεφτώ το 1ο Δημοτικό σχολείο στην Φαρκαδόνα και να διαπιστώσω τι σημαίνει παρέμβαση σε ένα παλιό κτήριο το οποίο έχει πλημμυρίσει, πώς όχι απλά το ανατάσσουμε αλλά το κάνουμε και πιο ασφαλές για να μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του σχολικού πληθυσμού.

Και σήμερα είμαστε εδώ να μιλήσουμε στα πλαίσια του στρατηγικού σχεδίου ανασυγκρότησης της Θεσσαλίας για τη διαχείριση του υδάτινου δυναμικού, για το τι πρέπει να γίνει βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, έτσι ώστε αφενός να αποτρέψουμε νέα πλημμυρικά φαινόμενα και για καταιγίδες μικρότερης έντασης από αυτή του «Daniel», που μετά βεβαιότητας θα έχουμε, αλλά και -θέλω να δώσω πολύ μεγάλη σημασία σε αυτό- να μπορέσουμε επιτέλους να βάλουμε τις βάσεις για μια σωστή και ορθολογική διαχείριση του υδάτινου δυναμικού. Διότι όπως είπε και ο Κώστας δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το 85% της κατανάλωσης νερού στη χώρα προορίζεται ουσιαστικά για ανάγκες άρδευσης. Προφανώς η Θεσσαλία σε αυτό έχει έναν πρωταγωνιστικό ρόλο.

Είχαμε την ευκαιρία πριν -και θα προσπαθήσω να συνοψίσω αυτά τα οποία είπαμε- να μιλήσουμε σε τρία επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο, τα έργα τα οποία διεξάγει η Περιφέρεια. Προσωρινές και

γρήγορες αλλά σημαντικότερες παρεμβάσεις που αφορούν χειμάρρους, ρέματα, αναχώματα, έργα τα οποία έχουν ήδη δρομολογηθεί και τα οποία δρομολογούνται με μια γενναία χρηματοδότηση από το κράτος προς την Περιφέρεια. Πάντα καθ' υπόδειξη, ανοίγω μια παρένθεση, των ειδικών και της εταιρείας στην οποία προΐσταται ο Μίλτος Γκουζούρης, τον οποίο τον γνωρίζετε πια καλά διότι έχει κάνει τη Θεσσαλία δεύτερο σπίτι του.

Γιατί κρίνω τόσο σημαντική αυτή την επιστημονική υποστήριξη; Γιατί έχω ακούσει και διάφορα κακοπροαίρετα σχόλια κριτικής για τους δήθεν Ολλανδούς οι οποίοι “έρχονται να μας υποδείξουν” -βέβαια ο Μίλτος μόνο Ολλανδός δεν είναι, όπως έχετε διαπιστώσει.

Χρειαζόμαστε βαριά τεχνοκρατική και επιστημονική υποστήριξη από εταιρείες και από ανθρώπους οι οποίοι γνωρίζουν πολύ καλά το αντικείμενο και οι οποίοι συνεργάζονται απόλυτα -και θέλω να το τονίσω αυτό- με τους δικούς μας επιστήμονες και με την Περιφέρεια. Διότι όλα αυτά τα έργα τα οποία έχουμε δρομολογήσει δεν είναι έργα τα οποία τα σχεδιάσαμε σε κάποιο γραφείο, είναι έργα τα οποία συζητήθηκαν στο πεδίο με εκτεταμένες επισκέψεις και τα οποία βρίσκουν απολύτως σύμφωνη και την Περιφέρεια και τους ειδικούς τους οποίους έχουμε εδώ.

Άρα, τα πρώτα έργα παρέμβασης, εξαιρετικά σημαντικά έργα τα οποία δρομολογεί η Περιφέρεια, ήδη τα βλέπετε στο πεδίο. Θα εκδηλώνονται και μέσα στους επόμενους μήνες. Είναι έργα τα οποία πολλά χρόνια, ενδεχομένως κάποια να μην είχαν γίνει και ποτέ, και είναι τα έργα της άμεσης προστασίας απέναντι σε ενδεχόμενα νέα πλημμυρικά φαινόμενα.

Το δεύτερο πεδίο παρέμβασης -και θέλω να σταθώ λίγο περισσότερο σε αυτό, γιατί αποδίδω πολύ μεγάλη σημασία- είναι τα έργα για τα οποία μας μίλησε ο Θεodorής Σκυλακάκης. Είναι έργα τα οποία μπορεί να μην τα δούμε ποτέ, γιατί γίνονται πάνω στα βουνά. Πολλά, μικρά έργα. Είδατε οπτικοποιημένα για τι μιλάμε, γι' αυτούς οι οποίοι δεν είναι ειδικοί.

Έργα τα οποία έχουν δύο βασικούς σκοπούς: να συγκρατήσουν το νερό και να καθυστερήσουν την ορμή του νερού καθώς αυτό θα έρχεται από τα βουνά προς τα πεδινά. Από τα βουνά έρχονται τα νερά πρωτίστως, το ξέρουμε πολύ καλά. Τα έργα αυτά, τα οποία μας τα έχουν υποδείξει με πολύ μεγάλη λεπτομέρεια, είναι έργα τα οποία μπορούν να υλοποιηθούν σχετικά γρήγορα, υπάρχει εξασφαλισμένη χρηματοδότηση και έχουν πάρα-πάρα πολύ μεγάλο όφελος. Δεν λύνουν από μόνα τους το πρόβλημα, αλλά έχουν ένα πολύ μεγάλο όφελος και είναι τα πρώτα έργα τα οποία μπορούμε να δρομολογήσουμε και να υλοποιήσουμε.

Πέραν του παραδείγματος που έδωσε ο Θεodorής, για τα έργα που έχουν γίνει ουσιαστικά σε ένα κομμάτι των ορεινών της Καρδίτσας, παλιά έργα, όχι τόσο στα Τρίκαλα, θα ήθελα να σας μεταφέρω -το δείξαμε κιόλας- το παράδειγμα της Εύβοιας, όπου κάναμε τέτοιες παρεμβάσεις -και δεν έχουν ολοκληρωθεί ακόμα. Ήταν πάρα πολύ αποτελεσματικές, κατά γενική ομολογία και των κατοίκων της Εύβοιας.

Φανταστείτε, λοιπόν, αντίστοιχα τέτοια έργα σε πολύ μεγαλύτερη έκταση σε όλα τα ορεινά της Θεσσαλίας. Εδώ και πολύ καιρό ειδικοί επιστήμονες στην Ελλάδα φώναζαν για τα έργα ορεινής υδρονομίας, ότι έχουν πολύ καλή σχέση κόστους-οφέλους. Έχει έρθει η ώρα τα έργα αυτά επιτέλους να τα υλοποιήσουμε.

Είναι και έργα τα οποία εμπλέκουν σε μεγάλο βαθμό και την τοπική κατασκευαστική κοινότητα, διότι είναι μικρά, σχετικά απλά έργα, δεν απαιτούν μεγάλη μελετητική ωριμότητα. Είναι έργα στα οποία, όμως, πιστεύουμε πάρα πολύ και τα οποία νομίζω ότι συνολικά θα έχουν ένα πολύ σημαντικό αποτύπωμα στη διαχείριση ενδεχόμενων μελλοντικών πλημμυρικών φαινομένων.

Μετά, βέβαια, πάμε στα μεγάλα έργα, στη μεγάλη “προϊκα” για τη Θεσσαλία. Τέσσερα έργα τα

οποία έχουμε προτάξει και τα οποία θα μελετηθούν με πόρους της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, εξασφαλισμένη δαπάνη και ταχύτητα ταυτόχρονα, έτσι ώστε να μπορούμε μέσα σε έναν χρόνο να έχουμε μελετητική ωριμότητα για έργα τα οποία συζητούσαμε εδώ και πάρα πολύ καιρό, ουσιαστικά παρέμεναν όμως στο φανταστικό μας, έτσι; Δεν υπήρχε τίποτα, υπήρχε μια ιδέα. Πύλη, Μουζάκι, η διώρυγα της Γυρτώνης προς την Κάρλα και φυσικά τα έργα τα οποία αφορούν την Κάρλα, σημαντικά έργα.

Γίνονται και άλλα έργα, τα παρουσιάσαμε, αλλά αυτά είναι τέσσερα έργα τα οποία απαιτούν μελετητική ωριμότητα. Προσθέστε στα μεγάλα φράγματα και τον Ενιπέα, ο οποίος είναι ούτως ή άλλως ένα έργο δρομολογημένο. Περιέγραψε όμως -και θέλω να το τονίσω αυτό- ο Χρήστος Σταϊκούρας τα χρονοδιαγράμματα υλοποίησης των έργων αυτών.

Η χώρα χρειάζεται περισσότερα φράγματα, όλων των μεγεθών. Όμως όταν φτιάχναμε τα φράγματα πριν από κάποιες δεκαετίες, τότε, θα έλεγα, οι περιβαλλοντικές ευαισθησίες και οι κανονιστικές υποχρεώσεις ήταν πολύ πιο “ελαφριές” από ό,τι είναι σήμερα.

Όμως το συνολικό αποτύπωμα των φραγμάτων είναι πολλαπλό. Δεν είναι μόνο αντιπλημμυρικά, είναι αρδευτικά, μπορεί να είναι υδροηλεκτρικά και σε μία εποχή που χρειαζόμαστε μεγαλύτερα και περισσότερα φράγματα για να διαχειριζόμαστε το ίδιο το ηλεκτρικό δίκτυο έχουν τεράστια σημασία. Δείτε τα φράγματα, ουσιαστικά, ως μπαταρίες σε ένα μελλοντικό δίκτυο, το οποίο θα είναι πολύ περισσότερο εξαρτημένο από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Αυτά τα έργα λοιπόν είναι, θα έλεγα, όχι τόσο μακράς ωρίμανσης, αλλά σίγουρα μακράς υλοποίησης. Ξέρετε, τα μεγάλα έργα έχουν μία ιδιαιτερότητα: πολλές φορές άλλος τα σχεδιάζει, άλλος τα υλοποιεί και άλλος τα εγκαινιάζει.

Το λέω αυτό έχοντας πλήρη αίσθηση ότι και εμείς έχουμε εγκαινιάσει έργα τα οποία σχεδιάστηκαν από άλλους, αλλά υλοποιήθηκαν σε μεγάλο βαθμό από εμάς. Αλλά θέλω να κρατήσετε αυτή τη συνάντηση ως μία μελλοντική παρακαταθήκη λογοδοσίας του πολιτικού συστήματος απέναντι στη Θεσσαλία και απέναντι στην υποχρέωσή μας να μην ξαναγίνει ποτέ τόσο μεγάλη καταστροφή όπως αυτή του «Daniel».

Αλλά και -αυτό με φέρνει στο επόμενο κομμάτι στο οποίο αποδίδω εξίσου μεγάλη σημασία- να μπορέσουμε να θωρακίσουμε τη Θεσσαλία έτσι ώστε να μην αντιμετωπίσει ποτέ τέτοια προβλήματα ως προς τη διαθεσιμότητα νερού, που να μην της επιτρέψουν να ξεδιπλώσει όλο της το δυναμικό ως η καρδιά του πρωτογενούς τομέα στη χώρα.

Εδώ και δεκαετίες συζητάμε για τα προβλήματα του νερού στη Θεσσαλία. Δεν είναι καινούργια αυτή η συζήτηση, γινόταν πολύ πριν τον «Daniel». Έχει έρθει η ώρα, λοιπόν, το ζήτημα αυτό να το δούμε πάρα πολύ σοβαρά. Αυτό δεν συνεπάγεται μόνο καινούργια φράγματα. Ο Κώστας μίλησε για τις παρεμβάσεις οι οποίες πρέπει να γίνουν στα αρδευτικά δίκτυα. Είναι μεγάλα έργα αυτά, και ο Ταυρωπός και το έργο Υπέρειας-Ορφανών και υπόλοιπα μικρότερα αρδευτικά δίκτυα τα οποία γίνονται.

Δεν έχουμε την πολυτέλεια να σπαταλάμε το νερό όπως το σπαταλάμε μέχρι τώρα. Και το «σπαταλάμε» σημαίνει νερό που χάνεται κυρίως, δεν το λέω με κακή διάσταση, σε μια εποχή όπου ξέρουμε μετά βεβαιότητας ότι θα έχουμε λιγότερο νερό και πρέπει να προστατεύσουμε τους υδάτινους πόρους με πολύ μεγαλύτερη μεθοδικότητα από ό,τι το έχουμε κάνει. Γι' αυτό και τα έργα αυτά έχουν τόσο μεγάλη σημασία.

Διακυβέρνηση του συστήματος διαχείρισης νερών. Ο Οργανισμός Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας

έχει θεσμοθετηθεί. Είμαστε στη φάση της αξιολόγησης, μέσα από τις καινούργιες διαδικασίες, των προτάσεων και των βιογραφικών που έχουν υποβληθεί για την ηγεσία του Οργανισμού.

Είναι απολύτως απαραίτητος για λόγους για τους οποίους έχουμε μιλήσει πολλές φορές -και για τα ζητήματα της διαχείρισης των κρίσεων, που είναι το επόμενο κομμάτι, στο οποίο ήδη η Περιφέρεια έχει κάνει πολλή δουλειά. Γιατί είναι βέβαιο ότι θα έχουμε βροχές, και άλλες βροχές, και θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι, έστω και σε βροχές πολύ μικρότερης έντασης. Ήδη δοκιμαστήκαμε μια φορά σε μια καταιγίδα και νομίζω ότι τα καταφέρατε πολύ καλύτερα. Σίγουρα αυτός είναι ένας οδηγός για το πώς θα κινηθούμε από εδώ και στο εξής.

Άρα, ο Οργανισμός Διαχείρισης προχωρά, θα στελεχωθεί και θα αποτελεί μεγάλη “πρόικα”, όχι μόνο για τη δρομολόγηση των έργων, να υπάρχει ένας φορέας ο οποίος θα τα εποπτεύει και θα τα παρακολουθεί, αλλά και την τρέχουσα διαχείριση των υδάτων της Θεσσαλίας. Γιατί κάποιος απαιτείται να συντονίζει τα διάφορα έργα τα οποία γίνονται σε πολλά επίπεδα, να τα προτεραιοποιήσει, να δει ποια έχουν δυσκολίες.

Γιατί η αλήθεια είναι -το ξέρουμε, το έχουμε συζητήσει πολλές φορές με τον Υπουργό- ότι είχαμε κατασκευάσει στο παρελθόν έργα τα οποία είχαν μείνει ημιτελή. Είχαμε κατασκευάσει φράγματα και δεξαμενές χωρίς δίκτυα. Η πρώτη προτεραιότητα θα πρέπει να είναι να διορθώσουμε αυτές τις αστοχίες.

Δύο καταληκτικές παρατηρήσεις: 3 δισεκατομμύρια ευρώ -το επαναλαμβάνω το νούμερο, 3 δισ. ευρώ- θα μας στοιχίσει συνολικά ο “Daniel”, ένα μεγάλο κομμάτι είναι στις αποζημιώσεις, ένα εξίσου μεγάλο κομμάτι -αν όχι και μεγαλύτερο- είναι στα έργα υποδομής τα οποία πρέπει να ξανακατασκευαστούν, αλλά πρέπει να κατασκευαστούν και με άλλες προδιαγραφές ανθεκτικότητας.

Νομίζω ότι μετά τον “Ιανό” κάναμε μια καλή δουλειά η οποία αποτελεί μοντέλο, σε πολύ μικρότερη κλίμακα βέβαια, γιατί τα έργα του “Ιανού” άντεξαν. Και χαίρομαι γιατί σήμερα βρέθηκα στο Μουζάκι, θυμάμαι πάρα πολύ καλά την εικόνα του κέντρου υγείας που το πήρε το ποτάμι στην κυριολεξία μετά τον “Ιανό” και σήμερα εγκαινιάσαμε και επίσημα -γιατί λειτουργεί ήδη- ένα υπερσύγχρονο κέντρο υγείας σε διαφορετικό χώρο, πολύ καλύτερο από το προηγούμενο. Αυτό υλοποιήθηκε στα πλαίσια μιας εργολαβίας την οποία κάναμε, γιατί πήραμε την απόφαση να ενώσουμε όλα τα έργα σε μία εργολαβία, και νομίζω ότι δικαιωθήκαμε για την απόφασή μας αυτή.

Νομίζω ότι και οι κάτοικοι της ορεινής Καρδίτσας, ειδικά της Αργιθέας, γνωρίζουν ότι έγιναν πολλές και σημαντικές παρεμβάσεις γρήγορης αποκατάστασης από τον “Ιανό” και νομίζω ότι αυτό είναι και το μοντέλο το οποίο θα ακολουθήσουμε.

Όμως, πρέπει να ξέρετε γι’ αυτή τη δαπάνη ότι -το λέω και ενόψει της Διεθνούς Έκθεσης της Θεσσαλονίκης που θα μιλήσουμε για τον οικονομικό μας προγραμματισμό για τον επόμενο χρόνο- δεν υπάρχουν ατελείωτοι πόροι. Αυτοί οι πόροι ανακατανεμήθηκαν και αν η ελληνική οικονομία δεν είχε την ανθεκτικότητα που έχει επιδείξει τα τελευταία χρόνια, θα είχαμε μεγάλη δυσκολία να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε χωρίς δημοσιονομικές συνέπειες για τη χώρα.

Όμως, για να μπορούμε να κάνουμε αυτά τα έργα τα οποία μιλάμε, κάποια άλλα έργα κάπου αλλού στη χώρα δεν θα γίνουν. Θέλω να το γνωρίζετε αυτό, ότι αυτή είναι μία πολιτική απόφαση την οποία παίρνουμε, να προτάξουμε τη Θεσσαλία, διότι ακριβώς αυτό το οποίο έγινε με τον “Daniel” ήταν τόσο πρωτοφανές και τόσο έξω από την κλίμακα που μπορούσαμε να φανταστούμε, που είναι υποχρέωσή μας να σταθούμε δίπλα στη Θεσσαλία βραχυπρόθεσμα, μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα προκειμένου να μπορέσουμε να την στηρίξουμε.

Στα πλαίσια αυτά, τελειώνοντας, επιτρέψτε μου μία μικρή ανακοίνωση, δεν θα τη χαρακτηρίζα συμβολικού χαρακτήρα, αλλά κάπου δείχνει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε την ανταποδοτικότητα των πολιτικών μας και πώς τα χρήματα τα οποία ενδεχομένως εξοικονομούμε ως κράτος πρέπει με κάποιο τρόπο να επιστρέφουν στην τοπική κοινωνία.

Προέκυψε ένα όφελος για το Ελληνικό Δημόσιο από την αναχρηματοδότηση της σύμβασης παραχώρησης του έργου Μαλιακός - Κλειδί. Επειδή έπεσαν τα επιτόκια -το λέω με πολύ απλά λόγια- βρεθήκαμε με ένα όφελος περίπου 16 εκατομμυρίων ευρώ. Σκεφτήκαμε, λοιπόν, τι θα κάνουμε τα χρήματα αυτά, ένας τρόπος θα ήταν να τα ρίξουμε στον Κρατικό Προϋπολογισμό ως έκτακτα έσοδα.

Αποφασίσαμε όμως με τον Υπουργό Υποδομών ότι το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να επιστρέψουμε αυτά τα χρήματα στην τοπική κοινωνία. Και τι σημαίνει να τα επιστρέψουμε στην τοπική κοινωνία; Σημαίνει ότι από την 1η Οκτωβρίου έως τα τέλη του 2025 θα μειώσουμε τα διόδια, από το σταθμό της Πελασγίας μέχρι τον σταθμό στο Κλειδί, περίπου 17% για τα αυτοκίνητα, ένα συνολικό όφελος από 2,8 έως 3 ευρώ για όλη αυτή τη διαδρομή.

Θεωρούμε ότι είναι δίκαιο, κ. Περιφερειάρχα, να μπορέσουμε να επιστρέψουμε τα χρήματα στην τοπική κοινωνία, αλλά όχι μόνο, αυτό σημαίνει ότι όποιος μετακινείται από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη από την ΠΑΘΕ θα έχει ένα τέτοιο όφελος.

Τονίζω ότι αυτό είναι από την 1η Οκτωβρίου μέχρι την 31η Δεκεμβρίου του 2025, ουσιαστικά καλύπτει και την περίοδο που θεωρούμε ότι θα υπάρχουν ακόμα πιέσεις ως προς τον πληθωρισμό, έστω κι αν αυτός βαίνει μειούμενος.

Και νομίζω ότι είναι μια μικρή ένδειξη του πώς αντιλαμβανόμαστε, κ. Περιφερειάρχα, την ανταποδοτικότητα τέτοιων εξοικονομήσεων προς όφελος της τοπικής κοινωνίας. Και όχι μόνο όμως, γιατί η παρέμβαση αυτή αφορά συνολικά τις μετακινήσεις στον πιο πολυσύχναστο δρόμο της πατρίδας μας.

Κλείνω λέγοντάς σας και πάλι ότι θα είμαστε διαρκώς εδώ. Νομίζω ότι έχουν αποδείξει και οι Υπουργοί μας -νομίζω είναι κάτι το οποίο μπορούν να το πιστοποιήσουν και οι Δήμαρχοι και η Τοπική Αυτοδιοίκηση- ότι αυτά τα οποία κάνουμε δεν τα κάνουμε για την επικοινωνία. Τα κάνουμε γιατί πραγματικά υπάρχει πάρα, πάρα πολλή δουλειά να γίνει.

Έχουμε βάλει κάποιες βάσεις, ξέρουμε πού είναι τα προβλήματα, έχουμε πολλές πληγές ακόμα να θεραπεύσουμε. Πάντα μπορεί να προκύπτουν και απρόοπτα τα οποία πρέπει να τα διαχειριζόμαστε, αλλά ας κρατήσουμε για τους εαυτούς μας μια συγκρατημένη αισιοδοξία.

Και να κλείσω από εκεί που ξεκίνησα: αν λέγαμε έναν χρόνο πριν, όταν πετούσαμε πάνω από αυτή την πρωτοφανή καταστροφή, ότι σήμερα θα βρισκόμαστε εδώ που είμαστε, με τα πολλά προβλήματα, θέλω να είμαι σαφής, τα οποία έχουμε μπροστά μας, μάλλον θα μας χαρακτηρίζατε υπερβολικά αισιόδοξους.

Το ότι είμαστε εδώ οφείλετε σε εσάς, πρώτα και πάνω από όλα. Εμείς βοηθήσαμε, το ξέρουν όλοι οι Δήμαρχοι, στηρίξαμε την τοπική κοινωνία -έχετε πολύ καλύτερη εικόνα του πώς πρέπει να δαπανούνται τα χρήματα αυτά- και αυτό θα εξακολουθούμε να κάνουμε, πάντα σε στενή συνεργασία, ώστε να μπορούμε του χρόνου, όταν θα ξαναβρεθούμε εδώ, να είμαστε πιο αισιόδοξοι και το μέλλον να είναι πάντα πιο φωτεινό από ό,τι μπορεί να ήταν πριν από έναν χρόνο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ».